

Απαιτείται η Συμπλήρωση Εντύπου Αναγκών για την Ασφάλιση Αυτοκινήτου ;

Δόξα τω Θεώ, έχουν πολλά πράγματα για να διαφωνήσουν μεταξύ τους Εταιρείες και Διαμεσολαβούντες, έχουν πολλές αποστάσεις να διανύσουν και αρκετά πεδία για να συγκρουστούν. Όταν όμως δηλώνουν και οι δύο πλευρές δημοσίως και ευθαρσώς, ότι οι Πράξεις 30 και 31, πέρα από αγαθές προθέσεις και σωστές προβλέψεις, δημιουργούν και πρόσθετη γραφειοκρατία, πρόσθετο κόστος λειτουργίας και πρόσθετη «ελεγκτική επικινδυνότητα», τόσο στις εταιρείες όσο και στους δοαμεσολαβητές, θα περίμενε κανείς ότι σε απλά καθημερινά ζητήματα θα συμφωνούσαν και θα προχωρούσαν, διευκολύνοντας τη ζωή και των δύο πλευρών, διευκολύνοντας την αγορά. Ούτε φιλικά, ούτε ανά εταιρεία, ούτε ανά διαμεσολαβητή, αλλά επίσημα σε ενιαίο επίπεδο ΕΑΕΕ και ΕΑΔΕ.

Δυστυχώς όμως, αυτό δεν συμβαίνει. Θα ασχοληθούμε με ένα θέμα, ως παράδειγμα, που ουδεμία σχέση έχει με οικονομικές συναλλαγές ή «περίεργους» όρους στις συμβάσεις συνεργασίας. Το πιο απλό και το πιο ανέξοδο, το **Έντυπο Αναγκών**. Αφού η Εποπτική

Αρχή δεν προτίθεται να δώσει υποδείγματα, ας συσταθεί αμέσως μια κοινή επιτροπή με εκπροσώπους της ΕΑΕΕ και της ΕΑΔΕ και ας συμφωνήσουν σε 5-6 απλά ερωτήματα. Τι περιλαμβάνει το έντυπο, ποιος το συμπληρώνει, πως διαφοροποιείται ανά κλάδο, πως αποδεικνύεται η σύνταξή του, αν και που αποστέλλεται ή αρχειοθετείται, αν κρατά αντίγραφο ο πελάτης κ.λπ. (Εάν κάποιος θεωρεί ότι οι ερωτήσεις αυτές είναι... παιδαριώδεις, ας το σκεφθεί λίγο καλύτερα και θα διαπιστώσει ότι δεν είναι τόσο... αθώες). Το αποτέλεσμα θα ήταν ένα ενιαίο προτεινόμενο Έντυπο Αναγκών, με τη σφραγίδα ΕΑΕΕ και ΕΑΔΕ, που θα ήταν στην διακριτική ευχέρεια και στην ευθύνη του κάθε διαμεσολαβητή να το χρησιμοποιήσει ή όχι, να το διαμορφώσει ή να φτιάξει το δικό του.

Αφορμή για το θέμα του Εντύπου, δεν είναι απλώς τα πολλά και διαφορετικά υποδείγματα που κυκλοφορούν στην αγορά (και λογικό είναι, αφού η κάθε εταιρεία, ο κάθε διαμεσολαβητής ή ο κάθε τρίτος ερμηνεύει με τον δικό του τρόπο την πρόβλεψη του ΠΔ 190/2006 και την Πράξη 31/2013 της ΤτΕ), αλλά αυτό που ειπώθηκε σε συγκέντρωση Πρακτόρων πολύ μεγάλης ασφαλιστικής εταιρείας από τα χείλη Γενικού Διευθυντή. **Τι ειπώθηκε; «Για την ασφάλιση αυτοκινήτου δεν απαιτείται η συμπλήρωση Εντύπου Αναγκών».**

Έχω τελείως αντίθετη άποψη, αλλά ποιος είμαι εγώ που θα αμφισβητήσω τα λόγια ενός Γενικού Διευθυντή; Πόσο πιο απλό θα ήταν όμως, αν η μεγάλη αυτή Εταιρεία ή η Επιτροπή που προτείνω πιο πάνω, εξέδιδε μια εγκύκλιο ότι: «Σύμφωνα με γνωμάτευση της νομικής υπηρεσίας μας, δεν απαιτείται η συμπλήρωση Εντύπου Αναγκών για την ασφάλιση αυτοκινήτου»; Να την χρησιμοποιήσει ο Διαμεσολαβητής, κατά την μελλοντική στιγμή του ελέγχου του από την Επιθεώρηση της Τράπεζας της Ελλάδος! Γιατί μπορεί τότε, ούτε ο Γενικός Διευθυντής να βρίσκεται στη θέση του και πολύ περισσότερο τα «προφορικά» αμφισβητούνται, ξεχνιούνται ή ερμηνεύονται αλλιώς.

Θα μπορούσε κάθε καλόπιστος αναγνώστης να αναρωτηθεί: **«Καλά, τι έντυπο αναγκών να συμπληρώσω σε μια υποχρεωτική ασφάλιση;**
Και αν ο Πελάτης μου δηλώσει: «Δεν νοιώθω οποιαδήποτε ανάγκη, δεν θέλω να ασφαλίσω το αυτοκίνητό μου, δεν πιστεύω στις ασφάλεις. Το κάνω μόνο για να γλυτώσω το πρόστιμο!». Αν, παρά την προσπάθεια του διαμεσολαβητή να τον ενημερώσει και να τον πείσει, ο πελάτης επιμένει στην αρνητική του άποψη; Τι θα γράψει ο διαμεσολαβητής; Ότι η ανάγκη του είναι να εφαρμόσει το νόμο, να μην του επιβληθεί πρόστιμο;» Αστεία πράγματα. Κι' όμως θα ήταν πάρα πολύ απλό να είχε αναφερθεί στην Πράξη 31 «εκτός των υποχρεωτικών ασφαλίσεων». (Όπως π.χ. αναφέρει το Π.Δ. 190/2066 για το Έντυπο Ενημέρωσης στο άρθρο 11, παρ. 4: «Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1,2 και 3 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής διαμεσολαβεί στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων...».

Για το Έντυπο Αναγκών δεν αναφέρεται οποιαδήποτε εξαιρεση, συνεπώς η υποχρέωση υπάρχει. **Το άρθρο 5, παρ. 4 της πράξης 31 αναφέρει συγκεκριμένα: «Πριν τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης.....»** και απλώς πιο κάτω διευκρινίζεται: «Το έντυπο αυτό περιέχει ερωτήσεις προσαρμοσμένες στον κλάδο και την πολυπλοκότητα του διανεμομένου κάθε φορά προϊόντος».

Προκύπτει από αυτά ότι «Για την ασφάλιση αυτοκινήτου δεν απαιτείται η συμπλήρωση Εντύπου Αναγκών»; Ή θα αρχίσουμε μια ατέλειωτη συζήτηση για τις περιπτώσεις που στο συμβόλαιο υπάρχουν ΜΟΝΟ οι εκ του νόμου υποχρεωτικές καλύψεις ή υπάρχουν και πρόσθετες-μη υποχρεωτικές καλύψεις; Γνωρίζετε ένα πακέτο που έχει αυστηρά ΜΟΝΟ τις υποχρεωτικές εκ του νόμου καλύψεις; Για παράδειγμα, η Φροντίδα Ατυχήματος είναι υποχρεωτική κάλυψη; Όχι βέβαια. Τότε, γιατί υπάρχει (με ή χωρίς ασφάλιστρο) σε ένα ασφαλιστήριο αν δεν προέρχεται από «διαπίστωση ανάγκης», που σύμφωνα με το νόμο διερευνάται από το Έντυπο Αναγκών;

Τέλος, από όσο γνωρίζω, έχει τεθεί το ερώτημα αυτό στη Τράπεζα της Ελλάδος από πλευράς ΕΑΕΕ στις 29/11/2013 και υπήρξε απάντηση:

Ερώτηση: Αν επιβάλλεται το “Έντυπο Αναγκών και στις ασφαλίσεις αυτοκινήτου.

Απάντηση: Το “Έντυπο Αναγκών αποτελεί κοινοτική επιταγή, έχει ενσωματωθεί με το άρθρο 11 Π.Δ. 190/06 και η κοινοτική ρύθμιση δεν διακρίνει σε κλάδους δραστηριότητας. Επισημαίνεται δε ότι οι ασφαλισμένοι για αστική ευθύνη από την κυκλοφορία αυτοκινήτου ζητούν και άλλες προαιρετικές καλύψεις.

Πηγή: Insurancedaily